

บทที่ 10

การวางแผนบทเรียน

วัตถุประสงค์

- เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารทำสิ่งต่อไปนี้
- บอกถึงปัจจัยที่มีร่วมกันของทุกสถานการณ์การสอน
 - บอกถึงส่วนต่างๆ ของแผนการสอนพื้นฐาน
 - สรุปขั้นตอนในการวางแผนบทเรียน
 - วางแผนบทเรียน

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“ครูที่ฉลาดทำให้การเรียนสนุกสนาน” สุภาษิต 15:2

(แปลจาก The Living Bible)

คำนำ

คุณได้ศึกษาข้อความที่พระเยซูทรงสอน ได้ศึกษาวิธีการสอนรู้อาจะใช้อุปกรณ์การสอนอย่างไร วิเคราะห์ผู้ฟังและรู้อาจะชี้แจงวัตถุประสงค์อย่างไร

คุณจะนำความชำนาญเหล่านี้มาใช้ในบทนี้ขณะที่คุณวางแผนบทเรียน

อุปกรณ์การสอน

เมื่อคุณวางแผนบทเรียน จงจำไว้ว่าในทุกสถานการณ์การสอนจะประกอบด้วยปัจจัยที่มีร่วมกันดังต่อไปนี้

ตัวแทนจากสวรรค์

พระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นตัวแทนฝ่ายวิญญาณจากสวรรค์ซึ่งอยู่เบื้องหลังการสอนพระคัมภีร์ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นฤทธิ์อำนาจซึ่งช่วยให้ครูสามารถสอนและทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ (ทบทวนบทที่ 2)

ครู

ครู คือ ผู้ที่รู้ความจริงที่จะนำไปสอน

“ครั้งพระเยซูเสด็จขึ้นจากเรือแล้ว ก็ทรงเห็นประชาชนหมู่ใหญ่ และพระองค์ทรงสงสารเขา เพราะว่าเขาเป็นเหมือนฝูงแกะไม่มีผู้เลี้ยง พระองค์จึงทรงสั่งสอนเขาเป็นหลายข้อหลายประการ” มาระโก 6:34

(ทบทวน บทที่ 1 และ 2 “ครูที่มาจากพระเจ้า”)

นักเรียน

นักเรียนคือ ชายหรือหญิงที่สัตย์ซื่อ ผู้ซึ่งเข้าเรียนด้วยความสนใจ

นักเรียนได้เรียนรู้ในขณะที่เขามีปฏิสัมพันธ์ต่อสิ่งที่เขาเห็น ได้ยินและเข้าใจ

“พระองค์ได้ทรงกล่าวแก่เขาถึงข่าวนั้นเป็นคำอุปมาอย่างนั้นหลายประการ ตามที่เขาจะสามารถฟังและเข้าใจได้” มาระโก 4:33

ครูต้องทำมากกว่าสอนข้อเท็จจริงจากพระคัมภีร์ ข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียวไม่มีความหมาย นักเรียนต้องเข้าใจและนำข้อเท็จจริงไปใช้

ในมัทธิว บทที่ 13 เรื่องคำอุปมาของคนหว่านพืช เมล็ดพืชที่ตกข้างทางถูกฉวยเอาไป เพราะว่าผู้ฟังไม่เข้าใจความหมายของพระวจนะ (มัทธิว 13:19)

นักเรียนต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่ครูสอนในแง่ของประสบการณ์ส่วนตัวของเขา (ทบทวน บทที่ 8)

ภาษา

ภาษาที่ใช้สอนต้องทำให้นักเรียนเข้าใจหรือไม่ก็ต้องใช้ล่าม (ทบทวนบทที่ 8)

สิ่งแวดล้อม

คนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อบทเรียนนั้นๆ มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมที่เขาอยู่ สิ่งที่เขาเรียนต้องนำไปใช้ได้กับปัญหาที่เขาเผชิญในชีวิตของเขา ข้อความที่สอนต้องรับใช้ต่อความต้องการของเขาซึ่งเกิดจากครอบครัว การงานหรือสิ่งแวดล้อมในงานรับใช้ (ดู บทที่ 8)

บทเรียน

บทเรียนที่นำไปสื่อสารแก่นักเรียนคือพระวาทะของพระเจ้าหรือพระคัมภีร์นั่นเอง พระคัมภีร์เป็นหนังสือพื้นฐานของการสอน เราอาจใช้หนังสือและอุปกรณ์อื่นๆ ได้ แต่พระวาทะของพระเจ้าเป็นสิทธิอำนาจสุดท้ายที่ใช้ตัดสินสิ่งต่างๆ ในชีวิตของผู้เรียน (ทบทวน บทที่ 3 และ 4)

วัตถุประสงค์

บทเรียนแต่ละบทต้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์โดยเฉพาะในฝ่ายวิญญาณ (ทบทวน บทที่ 9)

วิธีการ

เราสอนบทเรียนแต่ละบทโดยใช้วิธีการต่างๆ (ทบทวน บทที่ 5' และ 6)

ตัวอย่าง

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างที่แสดงถึงปัจจัยที่มีร่วมกันในสถานการณ์การสอน โดยใช้ ยอห์น บทที่ 4 ดังนี้

ตัวแทนจากสวรรค์ พระเยซูตรัสสอนข้อความของพระเจ้าพระบิดา ซึ่งได้รับฤทธิ์อำนาจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

ครู พระเยซู

นักเรียน ผู้หญิงที่บ่อน้ำ

ภาษา พระเยซูตรัสแก่เธอด้วยภาษาที่เธอเข้าใจ

สิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมที่นี้คือบ่อน้ำของยาโคบ พระเยซูทรงใช้สิ่งแวดล้อมเพื่อสอนบทเรียน

บทเรียน พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณและผู้ที่จะนมัสการพระองค์ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง พระเยซูทรงเป็นแหล่งของน้ำชำระชีวิต

วัตถุประสงค์ เพื่อนำให้หญิงผู้นี้สำนึกว่าความต้องการที่แท้จริงของเธอไม่ใช่ น้ำที่บ่อ แต่เป็นน้ำชำระชีวิต

วิธีการ พระเยซูทรงใช้อุปกรณ์ธรรมดาๆ (น้ำ) เป็นเครื่องช่วยสอนเพื่อดึงดูดความสนใจ พระองค์ทรงใช้อุปกรณ์ธรรมดาๆ (มาตักน้ำ) เป็นโอกาสที่จะสอน

พระเยซูทรงใช้ความจริงข้ามระหว่างน้ำธรรมดาและน้ำชำระชีวิต พระองค์ทรงใช้การสนทนา การซักถามและอ้างถึงประเพณี พระองค์ทรงอ้างพันธสัญญาเดิมและทรงใช้สถานการณ์

ปัจจุบัน เพื่อนำมาให้สัมพันธ์กับความต้องการของหญิงผู้นี้ พระองค์ทรงนำเอาบทเรียนมาใช้กับชีวิตของเธอและทรงเรียกให้เธอตอบสนองเป็นการส่วนตัว

การวางแผนบทเรียน

ในตอนนี้ คุณก็พร้อมที่จะวางแผนบทเรียน จงทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนแรก คือการเตรียมตัวในฝ่ายวิญญาณ

เตรียมใจของคุณ

“แผนงานของดวงความคิดเป็นของมนุษย์ แต่คำตอบของล้นมาจากพระเจ้า” สุภาษิต 16:1

เตรียมความคิดของคุณ

“ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญาก็ให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้า ผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงด้วยพระกรุณาและมีได้ทรงดำหนิ แล้วผู้นั้นก็จะได้รับสิ่งที่ทูลขอ” ยากอบ 1:5

จงอธิษฐานที่พระเจ้าจะทรงเตรียมใจของนักเรียนเพื่อรับพระวจนะ อธิษฐานเผื่อตัวคุณเองที่พระเจ้าจะทรงเจิมและทำให้คุณสามารถแบ่งปันพระวจนะได้

ขั้นตอนที่สอง ศึกษาบทเรียน

จงอ่านพระคัมภีร์ตอนที่จะใช้สอน อ่านข้อความแวดล้อมซึ่งให้ภูมิหลังของบทเรียน ภาวนาข้อความนั้นโดยการอ่านซ้ำๆ อย่างใคร่ครวญ

จงศึกษาทุกสิ่งทีพระคัมภีร์กล่าวไว้ในเรื่องนั้นๆ ทีคุณจะสอน ถ้าคุณมีอุปกรณ์ค้นคว้าพระคัมภีร์เช่น ศัพท์สัมพันธ์ หนังสือศึกษาคำ และหนังสือวิจารณ์พระคัมภีร์ ใช้หนังสือเหล่านี้เพื่อวิจัยเพิ่มขึ้นต่อไป

“จงอุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจนแล้วเป็นคนงานที่ไม่ต้องอายใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง” 2 ทิโมธี 2:15

ขณะที่คุณศึกษา จงจดจุดสำคัญๆ และความคิดทีพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำให้คุณได้คิด คุณจะใช้ข้อสังเกตเหล่านี้เพื่อทำโครงสร้างของบทเรียน

ขั้นตอนที่สาม วิเคราะห์ผู้เรียน

จงใช้ความชำนาญทีคุณได้เรียนรู้ใน บทที่ 8 ในหลักสูตรนี้เพื่อวิเคราะห์ผู้เรียนทีคุณจะสอน

ขั้นตอนที่สี่ วางวัตถุประสงค์

ใช้ข้อสังเกตทีคุณได้ศึกษาและคิดถึงการวิเคราะห์ผู้ฟัง แล้ววางวัตถุประสงค์เพื่อบทเรียน (บททวนบทที่ 9 เรื่อง “การกำหนดวัตถุประสงค์”)

ขั้นตอนที่ห้า ทำโครงสร้างส่วนพื้นฐานของบทเรียน

มีส่วนต่างๆ ที่เป็นพื้นฐานของการวางแผนการสอนบทเรียนพระคัมภีร์คือ คำนำ เนื้อหาของบทเรียน การนำไปใช้และการสรุป

โครงสร้างประกอบด้วยข้อความสั้นๆ ที่สรุปความจริงสำคัญๆ ซึ่งคุณต้องการที่จะเสนอต่อผู้เรียนในแต่ละส่วนของบทเรียน

โครงสร้างเป็นเครื่องช่วยการสอนที่มีคุณค่า เพราะว่าจะช่วยให้คุณยึดอยู่กับหัวข้อที่คุณสอน (ไม่สอนออกนอกกลุ่มนอกทาง) และยังช่วยให้คุณจำได้ถึงความจริงที่สำคัญที่คุณจำเป็นต้องสอนนักเรียน

จงใช้ข้อสังเกตที่คุณจดไว้ในขณะที่ศึกษาเพื่อทำโครงสร้างการสอน

ต่อไปนี้เป็นวิธีที่จะเขียนโครงสร้าง

หัวข้อเรื่อง

หัวข้อเรื่องช่วยให้คนจำวิชาต่างๆ ได้ และยังช่วยครูให้สอนเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับเป้าหมายของบทเรียน

เลือกหัวข้อเรื่องของบทเรียนซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจริงซึ่งเป็นศูนย์กลาง ถามตัวเองว่า “ฉันกำลังพูดเรื่องอะไรในบทเรียนนี้”

จงเขียนหัวข้อในขณะที่คุณเริ่มต้นทำโครงสร้าง

คำนำ

คำนำคือการเริ่มต้นบทเรียน จำเป็นที่คำนำต้องทำให้ผู้เรียนสนใจ มิฉะนั้นเขาอาจไม่ฟังต่อไป

พระเยซูไม่มีคำนำที่เป็นมาตรฐาน พระองค์ทำให้ผู้ฟังสนใจด้วยวิธีหลายวิธีด้วยกัน

บางทีพระองค์ทรงเรียกให้คนสนใจเป็นพิเศษ โดยกล่าวว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า” เมื่อพระเยซูตรัสดังนี้ก็เท่ากับตรัสว่า “ฟังให้ดีๆ นะ นี่เป็นเรื่องสำคัญ”

พระเยซูทรงเรียกร้องความสนใจโดยเริ่มต้นด้วยข้อความที่คนที่พระองค์ทรงพูดด้วยความสนใจ ตัวอย่างเช่นพระองค์เปิดฉากการสนทนากับผู้หญิงที่บ่อน้ำในยอห์น 4 โดยทรงขอน้ำดื่มจากเธอ

**“มีหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่งมาตักน้ำ พระเยซูทรงตรัสกับนางว่า
“ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง”” ยอห์น 4:7**

เธอมาที่บ่อน้ำเพื่อตักน้ำ ดังนั้นพระองค์จึงทรงเริ่มต้นที่จุดสนใจของเธอ คำนำย่อมนำไปสู่การสนทนาบทเรียนฝ่ายวิญญาณเรื่องน้ำชำระชีวิต

ถ้าผู้ฟังสนใจในบัญญัติของโมเสส พระเยซูก็ทรงใช้เรื่องนี้เพื่อเป็นคำนำ ถ้าเขาสนใจเรื่องราวอาณาจักรที่ทรงสัญญาจะมอบแก่อิสราเอล พระองค์ย่อมเปิดฉากสนทนาด้วยข้อความในเรื่องนี้

เมื่อคุณเริ่มต้นบทเรียนด้วยความซึ่งทำให้ผู้เรียนสนใจก็ย่อมดึงดูดความสนใจเขา เพื่อที่คุณจะบอกเขาถึงพระกิตติคุณได้

พระเยซูทรงใช้วิธีสอดอุปรณ์ธรรมดาๆ คำถามและคำตอบธรรมดา คำอุปมา กรณีตัวอย่าง พระคัมภีร์ ความขัดแย้งและปัญหาต่างๆ เข้ามาเป็นคำนำการสนทนาเพื่อดึงดูดความสนใจ

พระองค์ทรงใช้โอกาสต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสถานการณ์ธรรมดาๆ ของชีวิต พระองค์ทรงเริ่มต้นด้วยสิ่งที่ประชาชนรู้จัก เพื่อสอนเขาถึงสิ่งที่เขาไม่รู้จัก และนำเขาจากการสอนเรื่องธรรมดาๆ ไปยังเรื่องที่เฉพาะเจาะจง

คำนำควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- สั้น : ถ้ายาวเกินไปคนเรียนจะหมดความสนใจ
- เรียกร้องความสนใจ : ดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง โดยการเน้นที่ความต้องการหรือความหวังใบบางประการ
- จัดจำได้ง่าย ผู้ฟังจำเรื่องนั้นๆ ได้ง่าย
- เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอน : เป็นการเตรียมสำหรับความจริงที่คุณจะสอน นำผู้ฟังเข้าสู่แนวความคิดสำคัญของบทเรียน

จงเตรียมคำนำที่จะทำให้นักเรียนของคุณสนใจ เขียนคำสรุปที่โครงสร้างว่าคุณจะให้คำนำบทเรียนอย่างไร

เนื้อหา

“เนื้อหา” ของบทเรียนคือส่วนสำคัญของการสอน ในบทเรียนพระเยซูทรงสอนผู้หญิงที่บ่อน้ำ เนื้อหาของข้อความของพระองค์เน้นที่น้ำชำระชีวิต ทรงเปิดเผยให้เห็นแหล่งที่มาของน้ำชำระชีวิต ซึ่งเป็นการตรงข้ามระหว่างน้ำชำระชีวิตกับน้ำตามธรรมชาติ การตอบสนองที่จำเป็นเพื่อต้อนรับน้ำชำระชีวิตและผลของการดื่มน้ำชำระชีวิตนั้น

* แหล่งที่มา

“พระเยซูตรัสตอบนางว่า “ถ้าเจ้าได้รู้จักของที่พระเจ้าประทาน และรู้จักผู้ที่พูดกับเจ้าว่า “ขอให้น้ำให้เราดื่มบ้าง” เจ้าก็คงจะได้ขอจากท่านผู้หนึ่ง และท่านผู้หนึ่งก็คงจะให้ น้ำชำระชีวิตแก่เจ้า” ยอห์น 4:10

* ความตรงข้ามระหว่างน้ำชำระชีวิตและน้ำธรรมดา

“พระเยซูตรัสตอบว่า “ทุกคนที่ดื่มน้ำนี้จะกระหายอีก แต่ผู้ที่ดื่ม น้ำซึ่งเราจะให้แก่เขา นั้น จะไม่กระหายอีกเลย น้ำซึ่งเราจะให้เขา นั้นจะบังเกิดเป็นบ่อน้ำพุในตัวเขาพลุ่งขึ้นถึงชีวิตนิรันดร์”” ยอห์น 4:13-14

* การตอบสนองที่จำเป็นต้องมี

(เธอต้องดื่มจากแหล่งที่มาฝ่ายวิญญาณ)

“เจ้าก็คงจะได้ชอกจากท่านผู้นั้น และท่านผู้นั้นก็คงจะให้หน้าอ้ารงชีวิตแก่เจ้า... ผู้ดื่มน้ำซึ่งเราจะให้แก่เขาผู้นั้นจะไม่กระหายอีกเลย” ยอห์น 4:10, 14

* ผล

“...จะไม่กระหายอีกเลย น้ำซึ่งเราจะให้แก่เขาผู้นั้นจะบังเกิดเป็นบ่อน้ำพุในตัวเขา พลังขึ้นถึงชีวิตนิรันดร์” ยอห์น 4:14

ต่อไปนี้เป็นวิธีง่ายๆ ที่จะจัดเนื้อหาของบทเรียนเข้าเป็นโครงร่าง

I. ใจความสำคัญประการแรก

A. ข้อความเพิ่มเติมจากใจความสำคัญประการแรก

1. จูตรองลงมา
2. จูตรองลงมา

B. ข้อความเพิ่มเติมจากใจความสำคัญประการแรก

1. จูตรองลงมา

C. ข้อความเพิ่มเติมจากใจความที่สำคัญประการแรก

II. ใจความสำคัญประการที่สอง

(ลงรายการข้อความเกี่ยวกับใจความสำคัญประการที่สองตามที่คุณทำกับจุดที่สำคัญประการแรก)

จงแน่ใจว่าใจความสำคัญที่วางเป็นโครงร่างนั้น ได้จัดไว้อย่างเป็นระเบียบสมเหตุสมผลตามข้อที่ใช้เป็นบทเรียน ใจความสำคัญควรให้มีความสัมพันธ์กับแง่ความคิดที่สำคัญและจูตรองลงมา ควรสัมพันธ์กับใจความสำคัญ จงทำการต่อเนื่องระหว่างใจความต่างๆ โดยการโยงให้แต่ละใจความมีความสัมพันธ์กับใจความที่มาก่อน

ทำโครงสร้างต่อไปจนกว่าคุณจะได้ครอบคลุมใจความสำคัญทั้งหมดของบทเรียน ใจความจะมีที่จุดก็แล้วแต่บทเรียนแต่ละบทซึ่งแตกต่างกันไป

การนำมาใช้

เมื่อคุณเอาความจริงของพระวจนะของพระเจ้ามาทำให้สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันก็เรียกว่า “การนำมาใช้” คุณ “นำเอา” สิ่งที่คุณสอนมาใช้กับสถานการณ์ในชีวิตจริง

เมื่อได้สอนความจริงจากพระคัมภีร์แล้ว ก็ต้องนำมาใช้กับชีวิตและการรับใช้ของผู้ฟัง ผู้เรียน ต้องตอบคำถามนี้ได้คือ “ความจริงนี้มีผลต่อตัวฉันอย่างไร”

ตัวอย่างของพระเยซูและผู้หญิงที่บ่อน้ำ พระองค์สอนเธอเกี่ยวกับน้ำชำระชีวิตและนำเอาบทเรียนมาใช้ พระองค์บอกเธอว่า น้ำชำระชีวิตนี้จะอยู่ภายในเธอและเปลี่ยนแปลงชีวิตของเธอได้ พระองค์แสดงให้เห็นว่า เธอจะนมัสการพระเจ้าที่เที่ยงแท้ด้วยจิตวิญญาณและความจริงได้อย่างไร

การนำมาใช้อาจทำได้โดยการนำเอาวิธีการสอนที่คุณได้เรียนในบทที่ 5 และ 6 การถามและตอบคำถามเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการนำเอาความจริงที่คุณสอนมาใช้ ให้นักเรียนนำสิ่งที่เรียนไปใช้ด้วยตัวเองด้วย

การนำมาใช้อาจนำมาจากประสบการณ์ในชีวิตจริงซึ่งแสดงไว้ในบทเรียน คุณจะพบตัวอย่างเช่นนี้ในพระคัมภีร์ ประวัติศาสตร์ อุตตชีวิตประวัติของคนที่มีชื่อเสียง ในคำอุปมา ในบทเพลง โดยการอ่านหนังสือและโดยการสังเกตและประสบการณ์ส่วนตัว

“เมื่อทำนุรู้ดังนี้แล้วและทำนุประพฤติตาม ท่านก็เป็นสุข” ยอห์น

13:17

(ทบทวนยากอบ บทที่ 5 ด้วย)

“การกระทำ” คือการนำไปใช้ การนำไปใช้อาจรวมถึงโครงการและกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนนำความจริงที่เรียนออกไปใช้

ในโครงร่างของการสอน จงเขียนว่าคุณจะนำความจริงที่คุณสอนไปใช้ได้อย่างไร รวมเอาวิธีการและกิจกรรมที่คุณใช้เข้าไปด้วย

การสรุป

การสรุปเป็นการจบบทเรียน

การสรุปบทเรียนควรรวมเอาการสรุปใจความสำคัญที่สอนในเนื้อหาของบทเรียน

การสรุปไม่จำเป็นต้องเป็นการพูดข้อเท็จจริงซ้ำอีกอย่างน่าเบื่อ คุณอาจใช้วิธีใดก็ได้ที่คุณเรียนรู้ในบทที่ 5 และ 6 เพื่อทบทวนบทเรียน คุณอาจรวมตัวอย่างหรือการอ้างข้อความ ถามคำถาม หรือให้การแนะนำที่เฉพาะเจาะจง

การทบทวนเป็นสิ่งสำคัญ พระเยซูมักจะตรัสความจริงฝ่ายวิญญาณซ้ำๆ จงใช้การพูดซ้ำไปมาให้มากเท่าที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจบทเรียน

การสรุปควรรวมถึงโอกาสที่นักเรียนจะตอบสนองต่อบทเรียน

เมื่อพระเยซูทรงสรุปบทเรียน พระองค์จะทรงเรียกให้มีการตอบสนอง ที่สระน้ำพระเยซูทรงบอกผู้หญิงสะมาเรียว่า “ไปเรียกสามีของเจ้ามา” การเรียกให้มีการตอบสนองทำให้เธอสารภาพบาปออกมา

ไม่เป็นการเพียงพอที่จะฟังพระวจนะเท่านั้น ไม่เป็นการเพียงพอที่จะรู้ว่าจะไปใช้กับชีวิตของเราอย่างไร เราต้องตอบสนองต่อสิ่งที่เราเรียนรู้

เราตอบสนองได้ก็ต่อเมื่อความจริงที่เรารู้นั้นเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับเรา ซึ่งเป็นเหตุผลที่ว่าเหตุใดการนำมาใช้ซึ่งเป็นส่วนของบทเรียนจึงสำคัญ เราต้องเข้าใจว่าข้อความนั้นจะนำมาใช้กับเราได้อย่างไร เพื่อที่เราจะตอบสนองได้

การที่พระเจ้าเปิดเผยสิ่งต่างๆ แก่เราก็เพื่อให้เราตอบสนอง แม้กระทั่งความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองในความมั่งคั่งของธรรมชาติก็เพื่อต้องการให้มนุษย์ตอบสนอง

“เหตุว่าเท่าที่เรารู้จักพระเจ้าได้ก็แจ้งอยู่กับใจเขาทั้งหลาย เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงโปรดสำแดงแก่เขาแล้ว

ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาแล้ว สภาพที่ไม่ปรากฏของพระเจ้านั้น คือฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์ ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย” โรม 1:19-20

ตัวอย่างของการตอบสนองต่อบทเรียนคือ การต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด การมาหาพระองค์เพื่อขอรับการรักษาโรคหรือการบำบัดศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การสารภาพบาปและการถวายตัวเพื่องานรับใช้พระเจ้า

การเรียกให้มีการตอบสนองต้องไม่ใช่การเรียกร้องทางอารมณ์ พระเยซูตรัสชัดเจนว่า การตอบสนองต่อพระกิตติคุณต้องเสียราคาแพง (ดู มาระโก 8:34-35)

ตัดสินใจว่าคุณจะตรวจสอบอย่างไร เพื่อดูว่าวัตถุประสงค์ที่คุณตั้งไว้นั้นสำเร็จหรือไม่ คุณจะทดสอบนักเรียนหรือไม่ คุณจะให้เขาทำโครงการหรือกิจกรรมอะไรโดยนำสิ่งที่เรารู้ไปใช้หรือไม่ (เช่น สมมติว่า เรียนเรื่องการมีความรักเมตตาต่อหญิงม่ายและเด็กกำพร้า ในยากอบบทที่ 1 ก็ให้จัดโครงการไปเยี่ยมเด็กกำพร้าและคนชราที่เป็นม่ายเป็นต้น- ผู้แปล)

จงเขียนคำสรุปว่าคุณจะจับบทเรียนอย่างไร อย่าลืมให้มีการเรียกร้องให้ตอบสนอง คุณต้องการให้นักเรียนตอบสนองอย่างไรต่อบทเรียนที่คุณสอน

ขั้นตอนที่หก เลือกวิธีการและอุปกรณ์การสอน

เลือกวิธีที่คุณจะใช้สอนบทเรียน ต่อไปนี้เป็นรายการวิธีการที่คุณได้ศึกษามาซึ่งคุณจะเลือกใช้ได้

- สอนเรื่องที่เขาารู้เพื่อนำไปสู่สิ่งที่เขาไม่รู้
- สอนเรื่องทั่วๆ ไป จนถึงเรื่องเฉพาะเจาะจง
- บทเรียนที่ใช้วัตถุหรือนิทรรศการที่มองเห็นได้
- ใช้การสนทนาด้วยคำถาม/คำตอบ
- คำอุปมา
- ใช้กรณีตัวอย่าง (แสดงให้เห็นว่าคุณกำลังสอนอะไร)
- ใช้ข้อพระคัมภีร์
- ใช้ความตรงข้ามของสิ่งต่างๆ
- ใช้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น
- ใช้ในโอกาสต่างๆ

จงแน่ใจว่าวิธีที่คุณเลือกใช้นั้น เหมาะสมสำหรับผู้ฟังและสำหรับบทเรียน

วางแผนใช้อุปกรณ์การสอนกับบทเรียนและกิจกรรมซึ่งทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับบทเรียน
นั้นๆ

ขั้นตอนที่เจ็ด จัดรวบรวมวัสดุอุปกรณ์

จัดวัสดุอุปกรณ์ที่คุณต้องใช้ในการสอนให้เป็นระเบียบ อุปกรณ์เหล่านี้คือโครงสร้างการสอน
ของคุณ พระคัมภีร์ บทบรรยายที่จะแจกนักเรียน อุปกรณ์ช่วยสอนและสิ่งอื่นๆ ที่คุณต้องใช้ในกิจ
กรรมที่วางแผนไว้

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 10

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

.....
.....

2. บั๊จจัยอะไรที่มีร่วมกันในทุกๆ สถานการณ์การสอน

.....
.....
.....
.....

3. ส่วนต่างๆ ที่เป็นพื้นฐานของการวางแผนบทเรียนที่อธิบายไว้ในบทนี้คืออะไร

.....
.....

4. จงบอกถึงขั้นตอนต่างๆ ของการวางแผนบทเรียนซึ่งอธิบายไว้ในบทนี้

- ขั้นตอนที่ 1 _____
- ขั้นตอนที่ 2 _____
- ขั้นตอนที่ 3 _____
- ขั้นตอนที่ 4 _____
- ขั้นตอนที่ 5 _____
- ขั้นตอนที่ 6 _____
- ขั้นตอนที่ 7 _____

5. จงใช้โครงร่างในช่วง “เพื่อศึกษาต่อไป” เพื่อวางแผนบทเรียน

คำตอบบททดสอบ บทที่ 10

1. “ครูที่ฉลาดทำให้การเรียนสนุกสนาน” สุภาษิต 15:2
2. จงเปรียบเทียบรายการของคุณกับคำอธิบายในหน้า
3. หน้า
 - คำนำ
 - เนื้อหา
 - การนำไปใช้
 - การสรุป
4. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับการอธิบายในหน้า
5. ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด วัตถุประสงค์คือว่าคุณสามารถวางแผนบทเรียนได้โดยใช้ความชำนาญที่ได้เรียนรู้ในบทนี้

เพื่อศึกษาต่อไป

1. วัตถุประสงค์สำคัญประการหนึ่งในการสอนคือ เพื่อนำนักเรียนให้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดส่วนตัว

วัตถุประสงค์นี้เป็นไปได้แม้กระทั่งกับเด็กๆ ขอเพียงแต่ให้เด็กนั้นโตพอที่จะเข้าใจและตัดสินใจเองได้เท่านั้น

ตัวอย่างในพระคัมภีร์ถึงเรื่องของเด็กๆ ที่มาหาพระเจ้าคือ โยเซฟ ซามูเอล เยเรมีห์ ดาเนียล ยอห์นผู้ให้บัพติศมาและทิโมธี

การกลับใจเกิดขึ้นบนพื้นฐานของความเป็นเด็ก (คือกลับใจเหมือนเด็กเล็กๆ) มัทธิว 18:3

ความถ่อมใจเป็นคุณสมบัติของเด็กๆ ซึ่งทำให้ง่ายขึ้นสำหรับเด็กที่จะยอมรับพระกิตติคุณ มัทธิว 18:4

เด็กเล็กๆ ก็สามารถเชื่อได้ มัทธิว 18:6

การทำให้เด็กสะดุดในฝ่ายวิญญาณเป็นเรื่องที่รุนแรง มัทธิว 18:6, 8

เด็กๆ เป็นสิ่งที่มีค่ามากสำหรับพระเจ้า มัทธิว 18:10

ไม่ใช่หน้าที่ของพระบิดาที่เด็กคนหนึ่งจะหลงหายไป มัทธิว 18:14

2. จงวิเคราะห์ปัจจัยที่มีร่วมกันในสถานการณ์การสอนของพระเยซูกับนิโคเดมัสในยอห์น 3

ตัวแทนจากสวรรค์

ครู

นักเรียน

ภาษา

สิ่งแวดล้อม

บทเรียน

วิธีการ

3. จงวิเคราะห์โครงสร้างของข้อความบางตอนของพระเยซูที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ แต่ละข้อความจงคำนึงถึงคำถามเหล่านี้คือ

คำนำ

วิธีใดที่พระองค์ทรงใช้เพื่อทำให้เกิดความสนใจ พระองค์ทรงนำเข้าสู่การสอนอย่างไร?

เนื้อหาข้อความ

ความจริงพื้นฐานที่พระองค์ทรงสอนคืออะไร? พระองค์ทรงใช้วิธีอะไรเพื่อเสนอความจริงเหล่านั้น

การนำมาใช้

พระองค์ทรงนำความจริงจากพระคัมภีร์มาใช้กับชีวิตของผู้ฟังอย่างไร?

การสรุป

พระเยซูทรงสรุปข้อความอย่างไร? พระองค์ทรงเรียกให้คนฟังตอบสนองอะไร?

4. ใช้โครงร่างต่อไปนี้เป็นเตรียมบทเรียนที่จะสอน

โครงร่างเพื่อวางแผนบทเรียน

หัวข้อเรื่องของบทเรียน

ข้อความจากพระคัมภีร์

ผู้ฟัง

จงสรุปว่าคุณรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับผู้ฟังซึ่งคุณวางแผนที่จะสอนเขา

วัตถุประสงค์

เมื่อถึงตอนสรุปของบทเรียนนี้ นักศึกษาจะสามารถที่จะทำสิ่งต่อไปนี้

โครงร่างบทเรียน

คำนำ

ฉันจะเริ่มต้นบทเรียนอย่างไร?

เนื้อหา (ทำโครงร่างใจความสำคัญๆ)

การนำมาใช้

ฉันจะนำบทเรียนนี้มาใช้กับชีวิตของนักเรียนของฉันได้อย่างไร?

การสรุป

สรุปบทเรียน

ฉันประเมินนักเรียนอย่างไรเพื่อดูว่าวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สำเร็จลงได้

เรียกให้มีการตอบสนอง

วิธีการสอน

วิธีการสอนที่ฉันจะใช้เพื่อสอนบทเรียนนี้

ต่อไปนี้เป็นรายการของวิธีการต่างๆ ที่คุณได้ศึกษาซึ่งคุณจะสามารถเลือกใช้ได้

- สอนเรื่องที่เขาารู้เพื่อนำไปสู่สิ่งที่เขาไม่รู้
- สอนเรื่องต่างๆ ไป จนถึงเรื่องเฉพาะเจาะจง
- บทเรียนที่ใช้วัตถุหรือนิทรรศการที่มองเห็นได้
- ใช้การสนทนาด้วยคำถาม/คำตอบ
- คำอุปมา
- ใช้กรณีตัวอย่าง (แสดงให้เห็นว่าคุณกำลังสอนอะไร)
- ใช้ข้อพระคัมภีร์
- ใช้ความตรงข้ามของสิ่งต่างๆ
- ใช้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น

- ใช้ในโอกาสต่างๆ
อื่นๆ

อุปกรณ์ช่วยในการสอน

อุปกรณ์การสอนที่ฉันจะใช้เพื่อสอนบทเรียนนี้

สิ่งต่างๆ ที่ต้องการ

สิ่งต่างๆ ที่ฉันต้องการนำไปชั้นเรียน

- พระคัมภีร์
- โครงร่างการสอน

อื่นๆ
